

lanego. W roku 1952 rozpoczął studia na Politechnice Wrocławskiej na Wydziale Budownictwa Lądowego uzyskując dyplom magistra inżyniera w 1957 roku. Jeszcze w czasie studiów podjął pracę na stanowisku asystenta w Katedrze Mechaniki Budowli Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu. Stanowisko to piastował do roku 1967, w którym to roku przeniósł się na Politechnikę Wrocławską. Po obronie pracy doktorskiej w 1968 roku został zatrudniony w tej uczelni na Wydziale Budownictwa Lądowego na stanowisku adiunkta. W 1970 roku rozpoczyna pracę w Zielonej Górze w Wyższej Szkole Inżynierskiej. Jest jednym z jej pierwszych pracowników po doktoracie. Dnia 1 lutego 1973 roku obejmuje stanowisko docenta. W czasie swej obecności na naszej Uczelni i w Zielonej Górze docent Leszek Szloch pełnił wiele odpowiedzialnych funkcji. Między innymi w latach 1973-1974 był prodziekanem Instytutu Budownictwa, a od roku 1974, z krótkimi przerwami prawie do emerytury pełnił funkcję kierownika Zakładu Mechaniki Budowli.

Prowadził zajęcia z przedmiotów związanych z teorią konstrukcji, głównie jednak wykładał mechanikę budowli. Wykształcił w tym zakresie ponad czterdzieści roczników inżynierów i magistrów budownictwa. Był otwarty na różne nowości wprowadzane do procesu nauczania, współorganizował konferencje naukowe, w tym poświęcone dydaktyce. Przez cały czas i także będąc już na emeryturze chętnie uczestniczył w życiu Instytutu Budownictwa.

Do końca 2000 roku współpracował z redakcją naszego Biuletynu jako korespondent ówczesnego Wydziału Budownictwa i Inżynierii Sanitarnej.

Pan docent Leszek Szloch przez kilka lat pełnił funkcję Przewodniczącego Oddziału Zielonogórskiego Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej, był także wieloletnim Przewodniczącym Komisji Budownictwa i Architektury Lubuskiego Towarzystwa Naukowego. Za swą działalność był wielokrotnie nagradzany nagrodami Ministra i Rektora.

W osobie Pana Docenta Leszka Szlocha utraciliśmy cenionego pracownika nauki i wykładowcę, a także Przyjaciela i Kolegę. W naszej pamięci pozostanie na zawsze jako człowiek skromny, życzliwy, lubiany, o dużej wrażliwości.

Koleżanki i Koledzy
z Instytutu Budownictwa
Uniwersytetu Zielonogórskiego

wydział
matematyki
informatyki
i ekonometrii

XL Szkoła Matematyki Poglądowej

25-29 stycznia, w Grzegorzewicach koło Warszawy odbyła się jubileuszowa XL Szkoła Matematyki Poglądowej.

Szkoły Matematyki Poglądowej to ogólnopolskie konferencje (odbywające się 2 razy w roku nieprzerwanie od 1987), których celem jest popularyzacja i propagowanie matematyki oraz szeroko pojętej kultury matematycznej wśród wykładowców wyższych uczelni, nauczycieli, pedagogów oraz studentów i doktorantów. Wygłaszane na nich wykłady poświęcone są matematyce żywej, zawierającej jak najmniej zbędnych formalizmów, przystępnej również dla nie-specjalistów. Szkoły organizuje Ośrodek Kultury Matematycznej (działający przy Akademii Podlaskiej w Siedlcach) przy wsparciu matematyków z uczelni wyższych z całego kraju.

W przeszło dwudziestoletniej historii Szkół możemy również znaleźć nazwiska osób związanych z Naszym Wydziałem, które wielokrotnie brały w nich udział, zarówno jako słuchacze jak i wykładowcy. Dotychczas referaty wygłaszali:

- Tomasz Bartnicki,
- Jarosław Grytczuk (obecnie na UJ),
- Agnieszka Janiak-Osajca (absolwentka matematyki na WSI, obecnie na WNB UZ),
- Janusz Matkowski,
- Zofia Miechowicz (studentka IV roku matematyki),
- Tadeusz Nadziejka,
- Krzysztof Przesławski.

Do najaktywniejszych uczestników Szkół należą:

- Agnieszka Janiak-Osajca, która brała w nich udział aż 11 razy i wygłosiła 3 wykłady,
- Tomasz Bartnicki, który brał w nich udział 9 razy i wygłosił 4 wykłady,
- Zofia Miechowicz, która brała w nich udział 6 razy i wygłosiła 2 wykłady, a ponadto współpracuje z organizatorami przy tworzeniu bazy danych i strony internetowej.

Każda ze Szkół ma swój temat przewodni, wokół którego skupia się problematyka poruszana w referatach. Temat jubileuszowej XL Szkoły brzmiał *Matematyczne obrazy*. Od przeszło 10 lat tradycją Szkół jest, że rozpoczynają się one uroczystością wręczenia Medalu Filca, a następnie laureat wygłasza wykład inauguracyjny. Medal ten jest przyznawany osobie, której odczyt na poprzedniej Szkole spotkał się z największym zainteresowaniem i został uznany za najlepszy w plebiscybie przeprowadzonym na zakończenie wśród wszystkich uczestników. To zaszczytne wyróżnienie przypadło tym razem naszemu koledze Tomaszowi Bartnickiemu, a odebrał je z rąk samego Marka Kordosa (patrz zdjęcie). Laureat wygłosił następnie wykład pt. *Kolorowanie map dla daltonistów-hazardzistów*.

Profesor Marek Kordos z Uniwersytetu Warszawskiego jest jednym z głównych założycieli Ośrodka Kultury Matematycznej oraz pomysłodawcą zarówno Szkoły Matematyki Poglądowej, jak i samego Medalu Filca, a nawet sam własnoręcznie go produkuje (sic!). Przez szereg lat organizował, przygotowywał i prowadził wszystkie SMP i choć od dwóch lat przekazał stronę organizacyjną w ręce „młodego pokolenia”, to i tak pozostaje niekwestionowanym „ojcem duchowym” całego

AWIERS MEDALU FILCA

MAREK KORDOS WRĘCZA
MEDAL TOMASZOWI
BARTNICKIEMU

przedsięwzięcia oraz postacią numer jeden w Polsce w dziedzinie upowszechniania matematyki. Jest on ponadto redaktorem naczelnym miesięcznika popularnonaukowego *Delta* oraz autorem wielu książek i artykułów o podobnej tematyce.

Na zakończenie należy dodać, że regularny udział w Szkołach Tomasza Bartnickiego, Jarosława Grytczuka i Zofii Miechowicz zaowocował nawiązaniem współpracy z wieloma wykładowcami z różnych ośrodków akademickich. Byli i są oni regularnie zapraszani do wygłaszania wykładów popularnych z matematyki, które od 2003 roku organizuje Koło Naukowe mUZg we współpracy z WMliE UZ i Zielonogórskim Oddziałem PTM. W tym cyklu (przeznaczonym głównie dla studentów i młodzieży licealnej zainteresowanej matematyką) odbyło się do tej pory 30 wykładów (w planie jest wiele kolejnych), a wśród wykładowców gościliśmy aż 10 laureatów wspomnianego wcześniej Medalu Filca oraz jego pomysłodawcę Marka Kordosa.

Wszystkich zainteresowanych popularyzacją matematyki odsyłamy do następujących stron internetowych:

- <http://www.msn.ap.siedlce.pl/smp> - strona poświęcona Szkołom Matematyki Poglądowej z obszerną bazą danych,
- <http://www.muzg.uz.zgora.pl> - strona Koła Naukowego mUZg zawierająca m.in. informacje o wykładach odbytych i planowanych,
- <http://www.mimuw.edu.pl/delta> - strona miesięcznika popularnonaukowego *Delta*.

Ciągłe czy dyskretne?

W dniach 9-16 lutego w Ustroniu odbyła się ogólnopolska konferencja naukowa pod nazwą: Szkoła Zimowa „Osobliwości i struktury kombinatoryczne”. Jej organizatorami byli **Instytut Matematyki Polskiej Akademii Nauk** oraz **Wydział Matematyki i Nauk Informacyjnych Politechniki Warszawskiej**.

Celem Szkoły (przeznaczonej głównie dla doktorantów i młodych pracowników naukowych) było nawiązanie kontaktów pomiędzy specjalistami z zakresu matematyki ciągłej i dyskretnej, które umożliwiłyby ich interdyscyplinarną współpracę. Program Szkoły obejmował poranne cykle wykładów zaproszonych gości oraz półgodzinne wystąpienia pozostałych uczestników w sesjach popołudniowych. Długi czas wolny pomiędzy

sesjami sprzyjał zarówno nawiązywaniu nieformalnych kontaktów, pozwalających rozwijać zainteresowania naukowe, jak i odbywaniu pieszych wycieczek górskich i korzystaniu z pobliskich wyciągów narciarskich.

Wśród uczestników znaleźli się również doktoranci z Naszego Wydziału:

- Tomasz Bartnicki, który wygłosił referat pt.: *Rozgrywane kolorowanie grafów*,
- Sebastian Czerwiński, który wygłosił referat pt.: *O samotnych biegaczach, aproksymacjach diofantycznych i kolorowaniu grafów*.

Pomysł zbliżenia między matematykami „ciągłymi” i „dyskretnymi” okazał się przysłowiowym strzałem w dziesiątkę, aczkolwiek ogólny wniosek płynący z tego przedsięwzięcia był dość zaskakujący, choć potwierdzony przez przedstawicieli obu nurtów. Brzmiał on następująco: „dyskretni” **mogą** przedstawić swe problemy w prostym języku zrozumiałym przez prawie wszystkich, zaś „ciągli” chcąc przedstawiać swoje problemy **muszą** używać specjalistycznej terminologii, przez co stają się one zrozumiałe tylko dla „wybrańców”.

Zdaję sobie sprawę, że powyższy wniosek może wzbudzić pewne kontrowersje, gdyż tak się szczęśliwie składa, że na naszym Wydziale zarówno matematyka dyskretna jak i ciągła jest bardzo silnie reprezentowana. Zapraszam więc do dyskusji.

Tomasz Bartnicki

2-18 stycznia 2008 dr Anna Karczewska przebywała w Chile na zaproszenie profesorów R. Rebolledo (Pontificia Universidad Católica de Chile) oraz C. Lizamy (Universidad de Santiago de Chile). Uczestniczyła w konferencji *Stochastic Analysis and Mathematical Physics*, na której wygłosiła godzinny wykład plenarny pod tytułem *Strong solutions to stochastic Volterra equations of convolution type*. W czasie pobytu dr Karczewska odbyła szereg interesujących dyskusji naukowych z matematykami z Chile, USA, Francji i Niemiec. Z profesorami Rebolledo i Lizamą ustalono plany dalszej współpracy naukowej w ramach projektu badawczego, w którym dr Karczewska jest zagranicznym wykonawcą. Należy podkreślić, że wszystkie koszty związane zarówno z po- bytem, jak i przelotami, pokryła strona chilijska.

Dorota Krassowska

Nasi naukowcy w Komitecie Mechaniki PAN

Miło nam poinformować, że dr hab. Elżbieta Krasicka-Cydzik, prof. UZ została wybrana członkiem Sekcji Biomechaniki Polskiej Akademii Nauk w kadencji 2007-2010. Życzymy sukcesów i satysfakcji z osiągniętych rezultatów!

Zakład Bioinżynierii

Uniwersytet Zielonogórski uczestniczy w realizacji ważnego projektu europejskiego na temat recyklingu odpadów plastikowych

Zagospodarowanie i recykling odpadów plastikowych należy obecnie do głównych problemów ochrony środowiska we wszystkich krajach rozwiniętych.

W Europie zużywa się aktualnie około 100 kg materiałów z plastiku na osobę na rok, a prognozy wykazują, że w roku 2013 ilość ta wzrośnie do 130 kg rocznie na osobę.

W skali europejskiej stanowi to prawie 4,8 milionów ton poliolefin (polimerów) typu LDPE (polietylen o małej gęstości), HDPE (polietylen o dużej gęstości) oraz PP (polipropylen). Mimo, że w wielu ośrodkach badawczych w Europie i poza nią prowadzi się intensywne prace badawcze, to dotychczas nie opracowano skutecznej metody recyklingu dla tego typu materiałów.

Problemy recyklingu odpadów plastikowych zostały ujęte w przepisach unijnych i włączone do problemów badawczych szóstego programu (FP6) Unii Europejskiej. Wychodząc naprzeciw tym oczekiwaniom pewien instytut przemysłowo-badawczy w Hiszpanii zainicjował prace nad zorganizowaniem międzynarodowego konsorcjum, które podjęłoby się wykonania urządzenia do utylizacji i segregacji folii plastikowych. Po skompletowaniu uczestników konsorcjum opracowano i złożono w Komisji Europejskiej wspólny projekt badawczy. Otrzymał on wysokie pozytywne oceny i został przyjęty do finansowania w latach 2006-2008.

Temat projektu jest następujący: Primary RECYCLING of polyoleFIN-MIXed films for high-added value applications in the blow moulding industry (RECFINMIX), co w tłumaczeniu na język polski oznacza *Recykling podstawowy mieszanin folii poliolefinowych dla zastosowań o dużej wartości dodanej w przemyśle formowania nadmuchowego*. Pod tą specjalistyczną nazwą kryje się bardzo obszerny zakres prac, obejmujący zarówno technologię procesu, jak też wykonanie urządzenia, w którym ten proces będzie realizowany:

- Opracowanie skutecznej metody separacji poliolefinów z mieszanek odpadów przemysłowych i konsumenckich.
- Opracowanie procesu termicznej obróbki wstępnej poliolefinów.
- Opracowanie metody wtórnej separacji poliolefinów w celu uzyskania składu ich strumienia odpowiedniego dla technologii gorącego nadmuchu.
- Zaprojektowanie urządzeń prototypowych w skali laboratoryjnej, półprzemysłowej i przemysłowej.
- Wykonanie badań i optymalizacji procesu termicznego przygotowania folii oraz separacji.
- Umożliwienie produkcji różnych elementów z odzyskanego strumienia poliolefin za pomocą metody gorącego nadmuchu.

Oczekuje się, że około 90 proc. poliolefin LDPE zostanie odzyskane i powtórnie wykorzystane w produkcji.

W skład konsorcjum RECFINMIX wchodzi 11 instytucji z 5 krajów członkowskich UE, w tym jedna duża firma, 5

małych i średnich (MŚP) oraz 3 instytuty badawczo-rozwojowe (RTD - *Research & Technological Development*).

- L'Urederra, Fundacion para el Desarrollo Tecnológico y Social, Hiszpania, RTD (LUREDDERRA)
- Rondol Technology Ltd, Wielka Brytania, (MŚP) (RONDOL)
- Riojana Navarra de Plasticos SL, Hiszpania, (MŚP) (RINAPLAS)
- Plastic Herververking Brakel BV, Holandia (PHB)
- Perplastic 2 SL, Hiszpania, (MŚP) (PERPLASTIC)
- Dr Ząber Sp. z o.o., Polska, (MŚP) (ZABER)
- GTV UAB, Litwa, (MŚP) (GTV)
- Smithers Rapra Limited, Wielka Brytania RTD (RAPRA)
- **Uniwersytet Zielonogórski, Polska RTD (UZG)**
- Vilniaus Vingio Mechanika UAB, Litwa, (MŚP) (VVM)
- Machinefabriek Otto Schouten B.V, Holandia, (MŚP) (MOS)

Wydział
mechaniczny

Promotorem włączenia się Uniwersytetu Zielonogórskiego do tego międzynarodowego zespołu naukowo-badawczego był Profesor Ryszard Rohatyński (na zdjęciu), do którego inicjatorzy projektu zwrócili się o pomoc w zakresie projektowania i konstrukcji urządzeń wykonawczych. Był on im znany na forum międzyna-

rodowym m.in. jako pomysłodawca i przewodniczący międzynarodowych seminariów *Engineering Design in Integrated Product Development* (EDIPROD) na temat projektowania inżynierskiego (szóste seminarium, EDIPROD'2008, odbędzie się we wrześniu 2008r. www.ediprod.uz.zgora.pl). Profesor podjął się merytorycznej opieki nad projektem RECFINMIX na Uniwersytecie.

Kierowania zespołem podjął się dr inż. Marek Malinowski, p.o. kierownik Zakładu Projektowania i Konstrukcji Maszyn na Wydziale Mechanicznym.

Zespół realizujący projekt RECFINMIX na UZ przedstawiono na zdjęciu poniżej. Tworzą go, od prawej: dr inż. Marek Malinowski – kierownik projektu RECFINMIX na UZ, mgr inż. Daniel Dębowski, mgr inż. Tomasz Bellica, dr inż. Łucja Iwanicka-Fraćkowiak, mgr inż. Michał Sąsiadek, dr inż. Wojciech Babirecki.

